

Затулив

Микола Білокопитов

На Цвях, що зі стіни стирчав,
Взяли й повісили Картину.
Це неподобство!
Цвях почав. —
Це за яку ж таку провину?!
— Гей, Цвяше, годі, далебі, —
Озався хтось. —
Чого кричати?
Гордився б краще, що тобі
Шедевр довірили тримати.
— Який шедевр? —
Та щоб він скис!
Уліз по блату, очевидно?
Кому він здався, портрет якийсь,
Коли за ним... мене не видно!